

اسکان مهاجرین در جوامع روستایی استرالیا بیشتر در چارچوب بحث های عمومی در مورد مهاجرین بعنوان باردوش، هزینه یا تهدید یا اینکه آنها مایل یا قادر به ادغام در - تبدیل شدن به بخشی از - جوامع محلی نیستند، مورد بحث قرار گرفته است. در این گزارش ما استدلال می کنیم که مهم است که ما از تجربیات جوامع روستایی که قبلاً سابقه اسکان مهاجرین را دارند یاد بگیریم. این تجربیات می تواند شواهدی ارائه دهد که می تواند به حد اکثر رساندن پتانسیل موفقیت برای پناهندگان، جوامع محلی روستایی و البته سیاست های دولت برای اسکان کمک کند.

این گزارش نمونه پی از یک جامعه روستایی استرالیا در لیتون، ایالت نیوساوت ویلز، را ارائه می دهد که تجربه مثبتی از اسکان مهاجرین با هزاره ها دارد. هزاره ها در بسیاری از جوامع روستایی و شهری در سرتاسر استرالیا زندگی می کنند. این گزارش تجربه عملی اسکان را از دیدگاه هزاره ها و همچنین اعضای جامعه لیتون بررسی می کند. این گزارش بر پیچیدگی اسکان مهاجرین و اهمیت در نظر گرفتن ضرورت ها، دیدگاه ها و آرزوهای همه آنها می کند. این گزارش بر پیچیدگی اسکان مهاجرین و اهمیت در نظر گرفتن ضرورت ها، دیدگاه ها و آرزوهای همه آنها می کند. این گزارش بر پیچیدگی اسکان مهاجرین و اهمیت در نظر گرفتن ضرورت ها، دیدگاه ها و آرزوهای همه آنها می کند. این گزارش بر پیچیدگی اسکان مهاجرین و اهمیت در نظر گرفتن ضرورت ها، دیدگاه ها و آرزوهای همه آنها می کند.

جوامع روستایی هویت خودی و تاریخی قوی دارند و می خواهند این هویت و تاریخی بطور مثبت ادامه یابد. چالش های اقتصادی و انکشافی بر مسیر اشتغال و مهاجرت تاثیر گذاشته است، اما جذب و حفظ اعضای موجود جامعه و مهاجرین جدیدتر، از جمله کسانی که مانند هزاره ها سابقه پناهندگی دارند، همچنان بعنوان یک چالش باقی می ماند. مهاجرین دارای سابقه پناهندگی با نیازها، امیدها و آرزوهایی برای خود، خانواده و جامعه خود وارد جوامع روستایی می شوند.

هزاره ها به دلیل در دسترس بودن کار، اکثراً پس مواجه شدن با مشکلات در یافتن کار در شهرهای بزرگ، به شهرک روستایی لیتون جذب شده اند. بعضی از هزاره ها به دلیل سبک زندگی مقرون به صرفه در روستا، تجربیات مثبت حمایت و تعلق درازمدت از اعضای جامعه محلی سال ها در لیتون اقامت داشته اند. لیتون بطور فزاینده پی مانند خانه احساس شده و برای بسیاری از هزاره ها مکانی فراهم نموده است که "در آن جا بیافتد"، از جمله توانایی یادگیری زبان انگلیسی، سازگاری با فرهنگ، ایجاد ارتباط طولانی مدت با ساکنین، ایجاد تجربه کاری محلی و حتی جمع آوری پس انداز برای خرید خانه و به راه انداختن کسب و کار. لیتون به همان اندازه از حضور هزاره ها سود برده است، زیرا هزاره ها جای خالی شغلی را پر کرده اند، اطفال شان در مکاتب محلی تحصیل کرده اند و به زندگی اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی شهرک کمک کرده اند.

اما بعضی از هزاره ها لیتون را ترک کرده اند. انزوای اجتماعی و فرهنگی از عوامل خروج هزاره ها از جامعه بوده است. جوامع روستایی مانند لیتون که دارای تعداد کمتری از مهاجرین از همان جامعه فرهنگی هستند فرصت کمتری برای

دسترسی به منابع فرهنگی و مذهبی آشنا فراهم می کنند. دلایل بیرون شدن نیز شامل فقدان فرصت های شغلی و تجاری متنوع و ناتوانی در استفاده از فرصت ها و صلاحیت های موجود است که هزاره ها از افغانستان به ارمغان می آورند. در حالیکه لیتون بعضی از دسترسی های فوری به کار، مانند کارخانه گوشت و زراعت، را فراهم کرده است، به نظر می رسد که شهرهای بزرگتر دسترسی به طیف وسیع تری از فرصت های کاری را ارائه می دهند. برای فامیل ها، فقدان تحصیلات عالی پس از اینکه اطفال آنها دوره لیسه را تمام می کنند، به آنها انگیزه داده است تا لیتون را ترک نموده و به شهرهای بزرگتر نقل مکان کنند.

یکی از ویژگی های کلیدی داستان لیتون تلاش سخت جامعه لیتون برای ایجاد رویکرد جامعه شمول بوده است. لیتون دریافته است که حمایت از مهاجرین دارای سابقه پناهندگی مستلزم مشارکت همه جامعه روستایی است، نه فقط چند نفر. این کار شامل گام های رسمی و غیررسمی بوده است. گام های رسمی شامل اجرای سیاست های خاص در شورای شهر لیتون شایر، حضور شهردار/شاروال در بین مردم و حمایت وی، به راه اندازی برنامه های عمومی که برای همه اعضای جامعه لیتون ارزش قایل است و آنها دور هم جمع می کند، می شود. گام های غیر رسمی شامل یافتن راه هایی برای ایجاد دوستی بین مهاجرین دارای سابقه پناهندگی و اعضای جامعه دارای سابقه درازمدت می شود و این امر فراتر از رویدادها، سیاست ها و برنامه ها می رود. برای اینکه مهاجرین دارای سابقه پناهندگی بتوانند لیتون را به خانه پی برای آینده تبدیل کنند، باید احساس خودمانی کنند، احساس استقبال کنند و احساس کنند که به آنها تعلق دارند. بیش از داشتن کار، این ارتباطات اجتماعی و فرهنگی معنادار است که منجر به احساس تعلق می شود.

استقبال و حمایت ارائه شده به اجتماع هزاره ها در لیتون توسط یکی از اعضای جامعه هزاره به اسم حسین با ارائه این جمله مورد تایید قرار گرفت: "من خاطرات خوبی از لیتون دارم که در هیچ جای دیگری آنرا تجربه نکرده ام." دلیل این گزارش این نیست که بگوییم که لیتون مکان مناسبی برای زندگی مهاجرین دارای سابقه پناهندگی است، بلکه نکاتی وجود دارد که می توانیم از تجربه آن ها بیاموزیم تا به جوامع دیگر در استقبال و حمایت از مهاجرین دارای سابقه پناهندگی مانند هزاره ها کمک کنیم.